

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3601/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Наташа Николић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., са умешачима на страни туженог ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2129/2021 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2129/2021 од 04.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2129/2021 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1978/2018 до 23.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено право својине тужилаца на 1/8 куће која се налази на кп .. у КО ..., као правних следбеника ЋЋ, бивше из ..., по основу стицања у заједници са туженим, што је тужени дужан да призна и да им тај део преда у својину и државину као и да трпи упис права својине тужилаца на означеној непокретности у јавном регистру непокретности, а пресуда ће служити као исправа подобна за упис права власништва у јавне књиге, односно служби за катастар непокретности Ниш, док је у делу у ком је тражено утврђење права својине према истом туженом од 1/8 до тражене 1/2 на кући која се налази на кп .. КО ..., тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 25.325,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2129/2021 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе туженог и умешача на страни туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужилаца по основу стицања у брачној заједници њиховог правног претходника са туженим, а побијаном одлуком правноснажно је одлучено делимичним усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу размотрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе нити новог тумачења права. Образложења нижестепених одлука о делимичном усвајању тужбеног захтева, не одступају од постојеће судском праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари. Спорно правно питање - питање постојања потпуне пасивне легитимације, разрешено нижестепеним пресудама, везано је за конкретно чињенично стање, па одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, на које ревизија указује, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.05.1995. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.500,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић